

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mészáros Zsófia Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ... (.....) felperesnek a György Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ... (....) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. július 9-én kelt 1.G.40.283/2010/48. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes felnőttoktatással foglalkozó gazdasági társaság, a Fővárosi Munkaügyi Központ 13-0700-05 nyilvántartási számon 2005. október 20. napjával vette nyilvántartásba különböző felnőttképzési tevékenységekkel és szolgáltatásokkal.

Az összesen 26 féle tevékenységgel nyilvántartásba vett gazdasági társaság a felperessel 2006. május 2-án vállalkozási szerződés megjelölésével megállapodást kötött, melyben részletesen rögzítették a képzés jellemzőit, a felek jogait, kötelezettségeit, a képzésben résztvevők számát és a díjazást.

2006. május 2-án a felek képesség- és készségfejlesztő tréningek megtartására újabb megállapodást kötöttek vállalkozási szerződés megjelöléssel, összesen hétféle képzésre, rögzítve a felek jogait, kötelezettségeit s a díjazást is.

Mindkét szerződésben rögzítésre került, hogy a képzés finanszírozásához a megbízó az Európai Unió és a Magyar Állam támogatását (HEFOP/2005/3.4.1.) is felhasználja. Utóbbi támogatásra a szerződés 2007. március 23-án a, mint támogató - képviselőjében az ...- és a felperes között jött létre, részletesen tartalmazva a felek jogait, kötelezettségeit, többek közt a támogatás mértékét, mely a projekttel számolható költség 80%-a, legfeljebb 10.172.975 forint volt.

Az alperes a szerződésekben foglaltakat teljesítette, kiállította az összesen 6.360.000 forint, illetve a 2.188.800 forint összegű számláját, melyeket a felperes megfizetett.

2007. június 30-án az ... a felperes székhelyén helyszíni ellenőrzést végzett, melyről jegyzőkönyvet vettek fel, rögzítésre került, a helyszíni ellenőrzés eredményeként szabálytalansági gyanút jelentettek be. 2008. november 10. napján az ... szabálytalansági vizsgálati jegyzőkönyvet vett fel. A bizottság által megállapított szabálytalanság a képző intézmény regisztrációja, a határozott idejű munkaszerződéssel rendelkező célcsoport tagok ECDL képzése, a tankönyvek, az angol képzésről szóló számlák, az angol képzésen résztvevők indikátorként való elfogadhatósága, illetve a hatékony időgazdálkodási képzésen résztvevők indikátorként való elfogadása összefüggésében került megállapításra, súlyos szerződésszegésként. A jegyzőkönyv sorolta fel a kifogásokat, szabálytalanságokat, mely alapján a szabálytalansági bizottság különböző megállapításokat tett, ennek összegzéseként a szerződéstől való elállást tartotta arányos és a szabálytalanságokat megfelelő módon kezelő intézkedésnek.

2009. október 28-án a támogató elállt a támogatási szerződéstől, a felperes a támogató részére összesen 3.127.492 forintot volt köteles visszafizetni.

A felperes 8.487.447 forint tőke és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni elsődlegesen a Ptk. 305.§ (1) bekezdésre, a 310.§-ra, hibás teljesítésre, szerződésszegésre, másodlagosan a Ptk. 339.§ (1) bekezdésére hivatkozással. Az előzményi tényállás részletezése után előadta, az ... elállásra okot adó körülményként értékelte főleg, hogy az oktatással megbízott cég nem rendelkezett megfelelő regisztrációval, másrészt, az oktatásban résztvevők között voltak határozott munkaszerződéssel rendelkező munkavállalók, akiket nem lehetett indikátorként figyelembe venni. Álláspontja szerint az ...történő levelezésből megállapíthatóan az elállásra az alperes által elkövetett jogsértések miatt került sor. Amennyiben az alperes nem követett volna el jogsértést, a támogatás teljesítményarányos csökkentése következett volna be. A szerződések aláírása előtt az alperesi ügyvezető állította, mindenben megfelel a pályázatban foglaltaknak, a törvényi előírásoknak. Nem merült fel, hogy az alperes nem rendelkezik megfelelő regisztrációval. Az sem, hogy a szerződések módosítására szükség lesz. Az

alperesi tájékoztatás téves volt, a pályázat feltételeit ismerve nem kellett volna elvállalnia a képzést, ha a rá vonatkozó szabályoknak nem felel meg.

A kártérítés összegszerűsége kapcsán hivatkozott az elmaradt vagyoni előnyére, a határozatlan idejű munkaszerződéssel foglalkoztatott munkavállalók által a képzések idejére kieső bér- és járulék költségekre. Az elmaradt vagyoni előnyét, kárát mindösszesen 8.487.447 forint összegben jelölte meg csatolva az erre vonatkozó számítását.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, soha nem vett részt a felperesi pályázat megírásában, a pályázat teljesítése során a felperes alvállalkozójaként, szolgáltatóként vett részt, nem volt ráhatása arra, hogy a felperes milyen tartalmú pályázatot adott be. Csak azok a dokumentumok kerültek átadásra a felperes részére, melyeket kért. Az általa szolgáltatott anyagot a felperes nem, vagy nem helyesen építette be a pályázatba, de ezért ő nem felel. Részletesen utalt a bizottság megállapításaira, azzal, magatartásával nem áll összefüggésben a támogatói elállás.

Az elsőfokú bíróság fogatosította ..., felperes törvényes képviselője, ..., alperes törvényes képviselője meghallgatását, tanúként hallgatta meg továbbá

Az elsőfokú bíróság a 2013. július 9-én kelt 1.G.40.283/2010/48. számú ítéletével a Ptk. 4.§ (4) bekezdése, 305.§, a felnőttképzésről szóló 2001. évi C1. törvény 8.§ felhívásával a keresetet elutasította, kötelezte a felperest 541.850 forint perköltség alperesnek történő 15 napon belüli megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a határozat indokolásában a pályázattal kapcsolatos előzményi tényállás, illetve a felek között létrejött 2006. május 2-i szerződések, továbbá a szabálytalansági vizsgálat adatainak és a felek álláspontjának részletes ismertetése után kifejtette, elsődlegesen a felek közötti megállapodás tartalma volt vizsgálendő. Főként ... felperesi cégvezető projektmenedzser felelős tanúvallomása alapján megállapíthatóan alperes az írásbeli szerződés teljesítésén túlmenően egyéb kötelezettséget nem vállalt. A felek között - megjelölésétől eltérően - tartalmát tekintve megbízási szerződés jött létre, így arra a Ptk. 474.§ rendelkezései voltak irányadóak. A perbeli vállalkozási szerződés a felperes érdekeit konkrétan nem nevesítette, annyit tartalmazott, hogy a képzés finanszírozásához állami és Európai Unió támogatás kerül felhasználásra.

A felperesi állítással ellentétben nem volt megállapítható, hogy az alperes a pályázatról megfelelő információval rendelkezett, s a szerződés teljesítése során a pályázat rendelkezéseire is tekintettel kellett teljesítenie. Az alperes a szerződésekben vállalt kötelezettségeit teljesítette, az oktatások megtörténtek, ezt a felperes nem is vitatta, a teljesítés igazolásai kiállításra kerültek és a számlákat a felperes kifizette. Mindez az alperesi szerződésszerű teljesítést támasztja alá. Alperest 2005. október 20. napjával az igazolásban szereplő felnőttképzési tevékenységekkel, szolgáltatásokkal nyilvántartásba vették, a szerződéskötéskor a

törvényes tulajdonságokkal rendelkezett, a felnőttképzést folytatók nyilvántartásában szerepelt. A szerződésszerű teljesítése is megállapításra került, így a felperes hibás teljesítésre alapított keresete nem alapos. A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes a képzések lefolytatását a vállalkozási szerződésben feltüntetett modulnevek alatt vállalta, de elismerte, hogy a modulneveket ő maga határozta meg a pályázatban, melyek a támogatási szerződésben rögzített modulnevek megfelelnek. Ezen modulnevek tekintetében az alperes regisztrációval nem rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ebben a körben rögzítette, a felek szerződése nem tartalmazták, hogy az alperesnek a rögzített modulnevek tekintetében kell rendelkeznie regisztrációval. Amennyiben a felperes ezt lényeges feltételnek tekintette, ebben a körben meg kellett volna alperessel állapodnia és a szerződésbe ezt be kellett volna építeni. Erre nem került sor.

A pályázati útmutató meghatározott pontjai alapján a felperesnek a szolgáltató regisztrációját vizsgálnia kellett, mind felperesi ügyvezető, mind a meghallgatott tanú vallomásából megállapíthatóan a szerződéskötéskor a felperes az alperes regisztrációját egyáltalán nem vizsgálta, annak jelentőséget nem tulajdonított. A szerződéses feltételek hiányában nem az alperesnek kellett volna prezentálnia a nyilvántartására vonatkozó iratokat, hanem a felperes kötelezettsége lett volna a regisztráció vizsgálata.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, az alperesi hibás teljesítés azért sem állapítható meg, mivel a felperesnek az általa állított alperesi szolgáltatás hibáját a szerződéskötéskor ténylegesen a pályázati útmutató rendelkezéseinek betartása mellett ismernie kellett. Az 1/2004. (XII.2.) PK véleményre alapján a felek szerződési akarata az adott fogyatékossgal rendelkező szolgáltatás nyújtására irányult. Előnyök szerzése végett a felperes saját mulasztására, a regisztráció vizsgálata elmulasztása kapcsán előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.

A másodlagos kereset tekintetében is megállapítható volt annak megalapozatlansága, mivel a felek viszonylatában - a megkötött szerződésekre figyelemmel - a Ptk. 339.§ alkalmazása kizárt. Mellőzendő volt az alperesi bizonyítás, illetve a további bizonyítási indítványok bevétele szükségtelen volt.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet felhívása mellett rendelkezett az alperesi képviselő által csatolt megbízási szerződésben foglaltakra figyelemmel a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Kérte az első fokú ítélet megváltoztatását elsődlegesen hibás teljesítésre, másodlagosan szerződésszegésre, a Ptk. 314.§, 318.§-ára hivatkozva, harmadlagosan - tekintettel arra, hogy kára jogellenes alperesi magatartással összefüggésben közvetett úton állt be - szerződésen kívüli károkozásra hivatkozva, a Ptk. 339.§-a alapján kérte marasztalni az alperest. Kérte az alperes perköltség viselésére kötelezését, másodlagosan a megállapított perköltség mérséklését; keresetét összegszerűségében leszállította 4.164.141 forintra.

Az előzményi tényállás ismertetését követően kiemelten hivatkozott az ... szabálytalansági vizsgálatára, az eljárás során tett megállapításaira. Utalt arra, a

képzőcég alperes képviselője által előadott megfeleltethetősége nem állt fenn, az alperes abban a tévedésben volt, hogy regisztrált moduljai megfeleltethetők az oktatott modulokkal, a felperes azonban elesett emiatt a támogatástól. Az ... megállapította, hogy a képzések lefolytatására - az angol nyelvű képzés kivételével - az alperes nem rendelkezett megfelelő regisztrációval, a támogató az alperes által elkövetett jogsértések miatt állt el a támogatási szerződéstől. Az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, abból nem jogszerű következtetéseket vont le. Az alperes nem bizonyította, hogy jelezte volna részére, hogy regisztrációja nem felel meg a vállalkozási szerződésben rögzített moduloknak. Nem bizonyította azt sem, hogy e tárgyban küldött volna e-mailt részére, a periratokból megállapíthatóan nem jelezte ezt a problémát. ... tanú is azt erősítette meg, a regisztrációról nem esett szó az ellenőrzésig, az ellenőrzés során az alperesi képviselő pedig a modulok megfeleltethetőségére hivatkozott, melyet a per során is kifejtett. Az első fokú ítélet indokolásával ellentétben nem lett volna szükséges a pályázati dokumentáció átadása a vállalkozási szerződés megfelelő teljesítéséhez, a vállalkozási szerződés pontosan tartalmazta a modulokat, melyek oktatását a felperes elvállalta. Csatolva a képzésbe bevont személyek számára vonatkozó dokumentumot, a képzési nyilvántartást a költségekre vonatkozóan, utalt arra, az angol nyelvű képzésen részt vett munkavállalók kieső bér- és járulék költségek megtérítésétől eltekint, így a keresetét 4.323.300 forinttal leszállította. A kár, az elmaradt vagyoni előny külön táblázatban kimutatásra került. Pályázati útmutató nem írta elő, hogy a pályázónak a képző cég regisztrációját ellenőriznie kellett volna, a felperes bízott abban, hogy az alperes minden előírásnak megfelel. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a felperes a szolgáltatás fogyatékoságának ismeretében kötött volna szerződést alperessel. A perköltség viseléssel kapcsolatosan előadta, hogy a 25.000 forintos órabér eltúlzott mértékű.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helyes jogi következtetéseket vont le. Megállapításra került, a szerződésnek megfelelően teljesített, részére a támogatási szerződés, a pályázat nem került átadásra, nem is volt olyan kötelezettsége, hogy a pályázati feltételek teljesülését ellenőriznie kell, a regisztráció ellenőrzése is a felperes kötelezettsége volt. A Ptk. 308.§ (1) bekezdésére figyelemmel a hibás teljesítés érvényesítésére nyitva álló határidőt a felperes elmulasztotta, mivel csak a peres eljárásban terjesztett elő ilyen igényt, a hat hónapos határidő többször letelt.

Állította, jogsértést nem követett el, a jogszabálynak és a szerződéseknek megfelelően járt el, az, hogy az oktatási tevékenység esetleg nem állt összhangban a pályázati feltételekkel - melyek ellenőrzéséért és teljesüléséért a felperes volt felelős - nem róható a terhére. Szerződésen kívül sem okozott kárt, szerződés szerinti teljesítés esetén kártérítésnek nincs helye.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A jelen ügyre alkalmazandó, korábban hatályos 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 305.§ (1) bekezdése értelmében olyan szerződés alapján, amelyben a felek kölcsönös szolgáltatásokkal tartoznak, a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak.

A hibás teljesítés miatti szavatossági jogok érvényesíthetőségének határidejére a Ptk. 308.§ (1) bekezdésében írt hat hónapos határidő, illetve a 308/A.§-ában foglalt, teljesítéstől számított egy év az irányadó.

A Ptk. 318.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

A 339.§ (1) bekezdése pedig kimondja, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az elsőfokú bíróság lényegileg a fenti jogszabályi rendelkezések, illetve a peres felek által kötött szerződések tartalma, valamint a felnőttképzésről szóló 2001. évi C1. törvény 8.§ (1) bekezdése, illetve 3.§ (1) bekezdés b) pontja felhívása mellett úgy foglalt állást, hogy az alperes szerződésszerűen teljesített, 2005. október 20. napjával - igazoltan - az ott megjelölt felnőttképzési tevékenységekkel és szolgáltatásokkal nyilvántartásba vételre került.

Kiemelten utalt a Fővárosi Ítéltábla arra, a felperes határozta meg a képzések kapcsán a támogatói pályázatban a modulneveket, ugyanakkor a vállalkozási szerződés szerinti modulnevekkel jött létre a felperes és alperes között a képzésekre vonatkozó megbízási szerződés. (A megállapodást az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a Ptk. 474.§-a szerinti megbízási szerződésként.)

Az alperes a felperesi pályázatot a rendelkezésre álló adatok alapján nem ismerte és azokra a képzésekre vállalt szerződéses kötelezettséget, amelyekre nézve regisztrációval rendelkezett. A felperes ezzel szemben nem tulajdonított jelentőséget az alperesi regisztrációnak, azt nem is vizsgálta, a pályázatot saját elképzelése szerint adta be. Mindezekre tekintettel nem volt megállapítható az alperesi szerződésszegés, másrészt az alperes kártérítési felelőssége sem a

támogatási szerződés tekintetében a támogatás részbeni visszavonásával kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság egyebekben is helytálló döntést hozott, az általa megállapított perköltség sem eltúlzott, tekintettel a csatolt megbízási szerződésben írtakra, illetve az alperes jogi képviselője által kifejtett tevékenységre.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

A fellebbezés elbírálása a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül történt.

Budapest, 2014. május 23.

. Rózsa Éva s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

írnok